

Bohoslužba 19. júna 2022

Čo znamená byť Božím dieťaťom

Piesne: 170 255 441 567

Suma evanjelia: Rm 8,14-17: ¹⁴Lebo všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží synovia. ¹⁵Ved' ste neprijali ducha otroctva, aby ste opäť žili v strachu, ale prijali ste Ducha synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče.“ ¹⁶Tento Duch sám dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti. ¹⁷Ale ak sme deti, sme aj dedičia, Boží dedičia a Kristovi spoludedičia, aby sme, ak spolu trpíme, boli spolu aj oslávení.

Lekcia: 1Jn 3,1-10

¹ Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec, aby sme sa volali Božími deťmi. A nimi sme. Svet nás preto nepozná, lebo nepoznal jeho. ² Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je. ³ Každý, kto má túto nádej v neho, očisťuje sám seba tak, ako je on čistý. ⁴ Každý, kto pácha hriech, porušuje zákon, lebo hriech je porušenie zákona. ⁵ Viete predsa, že on sa zjavil, aby sňal hriechy, ale v ňom nieto hriechu. ⁶ Kto zostáva v ňom, nehreší; kto hreší, ten ho nevidel; ani nepoznal. ⁷ Deti, nech vás nik nezvedie! Kto koná spravodlivo, je spravodlivý, ako aj on sám je spravodlivý. ⁸ Kto pácha hriech, je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku. Boží Syn sa zjavil nato, aby maril diablove skutky. ⁹ Kto sa narodil z Boha, nepácha hriech, lebo jeho semeno je v ňom; a nemôže hrešiť, pretože sa narodil z Boha. ¹⁰ Podľa toho sa dajú spoznať Božie deti a deti diabla: Ten, kto nekoná spravodlivo, nie je z Boha; ani ten, kto nemiluje svojho brata.

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, po uplynulom týždni Ťa dnes za všetky prejavy Tvojej lásky s vďakou chválime a hľadáme Tvoju tvár. Ďakujeme za ochranu, pomoc a Tvoju prítomnosť v našom živote. Aj za lásku, ktorú si nám prejavil tým, že si sa zjavil, aby si sňal z nás ťarchu našich hriechov. Aby si nás tak zbavil strachu zo skazy a aby sme mohli vedieť, že si za nás zaplatil, nám získal zmierenie s Otcom a že z Tvojich rúk nás nič nemôže vytrhnúť, ba všetky naše vlasy sú u Teba spočítané.

Našou túžbou je ochotným srdcom žiť a chodiť s Tebou, hľadať a plniť Tvoju vôľu a verne Ti slúžiť. Avšak, vieš, ako ľahko sa tohto cieľa minieme, rýchlo nás opustí nadšenie a aj rôzne iné veci nás ľahko odradia od tejto oddanosti Tebe. Preto prosíme: daj nám svetlo Tvojho slova, daj nám Ducha pokánia, aby sme sa vedeli vyhnúť pokušeniam a obnovovať sa v láske k Tebe. Buď milostivý a daj nám prijať zvesť Tvojho slova tak, aby nás zbavila nevedomosti, pochybností ako aj lenivosti, aby sme v istote dospeli k poznaniu Tvojej lásky, ktorá každého, kto Ťa prijal,

splnomocňuje k životu Božích detí. Prosíme teda, požehnaj svoje slovo medzi nami a v nás i teraz a vráť svoju lásku medzi nás. Amen.

Text: Jn 1,12-13

„Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi; tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha.“

Milí Bratia a milé Sestry!

Počutý základný verš nám hovorí, že stať sa a byť Božími deťmi – to je **najväčší dar**, aký môžeme dostať. Prečo? Pretože to znamená, že v tomto živote nie sme siroty, nie sme nezaopatrení, opustení, nie sme „Bez Boha na svete“ (ako hovorí názov jednej poviedky od Kristíny Royovej), ale máme starostlivého nebeského Otca, s láskou ktorého môžeme počítať za každých okolností. On sa k nám priznáva, je verný, nikdy nás nesklame a nedáva nám žiadny dôvod k tomu, aby sme o Jeho vernosti pochybovali. Prichádza však samozrejماً otázka: To je všetko pekné a dobré, ale vlastne **kto je Božím dieťaťom?** A tiež, **ako sa stať Božím dieťaťom?**

Bratia a Sestry, určite poznáte aj vy rôzne odpovede na túto otázku. Niektorí možno hovoria, že: veď každý človek, alebo: každý kresťan je Božím dieťaťom. Avšak iste vnímame v tejto odpovedi, že nie je uspokojivá, že to nie je celkom tak. Veď aj Božím dieťaťom sa človek stane **nejakým „procesom“**, ako sme sa stali aj deťmi svojich rodičov, že sme sa im narodili. Často sa to ale chápe tak, že Božie dieťa je ten, koho pokrstili a vlastne krstom je všetko zabezpečené do budúcnosti, vrátane spasenia.

Aj preto je veľmi žiadúce počas prípravy na krst alebo pri samotnom krste zdôrazniť pred rodičmi **zmysel svätého krstu**, aby nikto nezostal na omyle. Krst je vo svojej podstate veľmi svätá vec. Aj preto je aj v našej cirkvi považovaný za **sviatosť** (latinsky: *sacramentum* = sakrálny/svätý úkon). Ale nemáme si myslieť, že dieťa tým, že bolo pokrstené, už má automaticky zabezpečené vieru, ochranu a spásu, pretože sa stalo Božím dieťaťom. Krstom sa totiž dieťa stáva členom viditeľnej pozemskej cirkvi – spoločenstva Božieho ľudu. Uvedomme si však, že aj keď pri krste svätom s presvedčením viery vyznávame a zdôrazňujeme Božie zaslúbenia, ktoré pre Pána Ježiša Krista sú dané aj našim deťom – ako hovorí aj apoštol Peter: *Ved' tento príslub patrí vám a vašim deťom* (Sk 2,39) – ale samotným vykonaním nejakého úkonu sa ešte nikto automaticky nestane Božím dieťaťom. (Určite v prípade dospelého, ktorý uveril v Ježiša Krista a na vyznanie svojej viery sa dá pokrstiť, je to samozrejme inakšie.)

Avšak ak je ten úkon vykonaný a spojený s vierou rodičov, tak takto vo viere a nádeji vedené a vychovávané dieťa môže s dobrou šancou dospieť k tomu, aby sa stretávalo s Božím slovom, aby ho to oslovilo a viedlo **k osobnej viere** v Ježiša Krista, ktorého **prijme za svojho Spasiteľa** Tým sa stane skutočne **Božím dieťaťom**. Avšak

tu už **pre svoju vieru** a nie pre vieru svojich rodičov. O tom je viera, na základe ktorej sa krst koná. Preto sa aj hovorí, že **Boh nemá vnúčatá, len deti**: teda vieru nie je možné zdediť alebo získať výchovou či naučením, jedine stretnutím sa so živým Kristom. Totiž uveriť je taká udalosť v živote každého, ktorú prežíva osobne. A to platí aj pre deti veriacich rodičov.

Tu máme teda **odpoveď** na otázku: ako sa stať Božím dieťaťom? **Narodením od Boha**, narodením do Božej rodiny. Práve náš základný verš to veľmi jednoznačne vyjadruje a potvrdzuje: *Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi; tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha*. Čiže Božím dieťaťom sa človek stane prijatím Ježiša s vierou; je to moc daná do daru, ktorá je splnomocnením; stane sa to narodením z Boha, čiže novým životom od Neho.

Je to vymoženosť alebo splnomocnenie patriť k Nemu a môcť sa odvolať na Neho. Ako keby nad tým sa bol začudoval aj apoštol v 1. liste Jána, čo sme čítali v lekcií: „*Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec, aby sme sa volali Božími deťmi. A nimi sme*“. Je to povzbudivá výzva pre každého aj z nás, kto vie, že je Božím dieťaťom: *Pozrime, akú veľkú lásku nám daroval. Sme jeho deti. A nimi sme*. Nie podľa prirodzenosti, ale môžeme povedať, že **adopciou**. Akoby nás bol prijal za vlastných **pre Ježiša Krista**. Pokiaľ viem, podľa zákona, ak si niekto adoptuje dieťa, vezme si ho na svoje meno, je to definitívne, to sa už zrušiť alebo odvolať nedá. Aká je to istota pre adoptovaného, že sa nemusí báť, že by ho vrátili do prostredia, odkiaľ prišiel a zasa bude bez rodiny, nepatriť nikam. Síce možno pozemskí adoptívni rodičia si ten vzťah s dieťaťom niekedy rozmyslia, preto treba adopciu veľmi zvážiť, ale vidíme, že z Božej strany je to tak vážne myslené, že nám dal moc stať sa Jeho deťmi! On svoje rozhodnutia nemení.

Táto **moc byť Božím dieťaťom** nie je mocou, ktorú by sme mohli uplatňovať vo svete, nad ľuďmi a pod. Ale je to bezpečie a ochrana, pod ktorou jeho deti sú za každých okolností. Je dobré vedieť, že On drží ochranu nado mnou, s Jeho vernosťou iste môžem počítať. On sa zaviazal pri mne, keď ma prijal za svoje dieťa.

Z tohoto prijatia, z tejto moci nosiť Božie meno vyplývajú ale aj isté **záväzky či povinnosti**. Predovšetkým, **ak som Božie dieťa, mám žiť ako Božie dieťa**. Veď aj nám, pozemským rodičom ako veľmi záleží na tom, aby naše deti nerobili hanbu nášmu menu. Ako Božie dieťa svojím životom si tiež mám vážiť Jeho meno a svojím správaním prejavovať svoju vďaku a lásku. Ak meno našich pozemských rodičov je nám vzácné a si ho ctíme, o koľko viac máme si ctiť meno Boha, ktorý si nás vybral, nie preto, že by sme boli toho hodní, ale napriek tomu, že takí nie sme. Pretože nás miluje nepochopiteľnou láskou.

Žiť ako Božie dieťa znamená podobať sa na Pána Ježiša Krista, na Jeho večného a pravého Syna, pre ktorého nás prijal za svojich. Apoštol Ján píše, počuli sme: *Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme, že keď sa zjaví, budeme mu podobní, lebo ho uvidíme takého, aký je.* Môžeme žiť v očakávaní, že On príde a Ho uvidíme s tvárou v tvár. Budeme Mu podobní. Ale **na Jeho podobu** by sme sa mali čím viacej **premeniť už tu**, v tomto nedokonalom živote a tak vyznávať, že sme Božie deti.

„Každý, kto má túto nádej v neho, očisťuje sám seba tak, ako je on čistý.“ Naše očakávanie na Pána má byť v znamení tejto túžby po čistote duše, srdca, života. Podobnosť Jemu je aj čistota, akože On je čistý a svätý. Neznamená to, že by sa Božie dieťa malo povyšovať nad ostatných, že by si o sebe mohlo veľa myslieť, ale je to vnútorná (znovuzrodením) vrodená túžba po čistote, ktorá dáva prežívať Jeho blízkosť. Je to túžba po čistom srdci, po usporiadanom živote riešením problémov hriechu a svojej hriechnej bytosti. Pretože, ako apoštol pripomína:

„Viete predsa, že on sa zjavil, aby sňal hriechy, ale v ňom ničo hriechu.“ S tým všetkým, čo nás v tejto téme trápi, znekludňuje, môžeme sa obrátiť na Neho, veď preto prišiel, preto sa zjavil, aby skoncoval s mocou hriechu, hlavne v živote svojich detí.

Spýtajme sa teda: Čo znamená byť Božím dieťaťom? Je to realita aj nášho života? Túžime alebo sme prežili, že sme sa stali Jeho deťmi a máme istotu, že náš život je preto v Jeho rukách? Vieme, že je za tým Jeho rozhodnutie a nie naše? Žijeme aj podľa tohto presvedčenia v snahe o čistý, Jemu milý život? Záleží nám preto na tom, aby sme sa čím viacej na Neho podobali a Jeho meno posväcovali? Živí nás nádej na Jeho návrat? Máme tú nekončiacu radosť, prežívame ten údiv aj my: *akú veľkú lásku nám daroval Otec, aby sme sa volali Božími deťmi. A nimi sme!?* Ak áno, ďakujeme za moc, stať sa a byť Jeho deťmi. Je to ten najväčší dar nášho života. Preto žime naplno s naším Pánom Ježišom Kristom v radosť i strasti - ako aj budeme spievať v záverečnej piesni - On je hoden našej chvály a vernosti. *Amen*

Modlime sa:

Nebeský Otče náš, ďakujeme za Tvoju lásku, na ktorú aj teraz s úžasom hľadíme. Veď si nám umožnil stať sa Tvojimi deťmi. Vďaka Ti, že to nie je iba túžba, ale skutočnosť pre všetkých, čo Pána Ježiša Krista prijali, lebo Tvoja moc v ich živote zvíťazila. Ďakujeme, že byť Božím dieťaťom je moc, ktorá veriaceho spája s Ním a daruje mu bezpečie a ochranu. A ďakujeme, že k takému životu nás pozývaš.

Odpusť nám, ak sme sa držali mylných predstáv, ak sme chceli stavať na vlastné úkony alebo výkony. Odpusť, že niekedy nevieme správne rozlíšiť, čo je pravda a čo je klam. A odpusť, že už aj ako Božie deti, si nedávame záležať na tom, aby náš život bol čistý, posvätený a Tebe milý. Len Ty vieš, ako a koľkokrát sme

zaobchádzali nezodpovedne s Tvojím menom; preto v pokore prosíme: zmiluj sa nad nami.

Pomáhaj nám, Otče, v tom, aby sme sa čoraz viac podobali Pánovi Ježišovi Kristovi, chceme sa od Neho učiť. Vieme, že k tomu je potrebné s Ním chodiť a Ho nasledovať - a nielen v nedeľu, ale počas nášho každodenného života. Prosíme, Otče, pomôž nám v tom, daj, aby sme sa vedeli znovu a znovu nadšene vnoriť do Jeho lásky a dovoliť Mu, aby nás formoval a viedol. A potom nám ani nič viac netreba, lebo v Ňom budeme mať všetko.

Prihovárame sa i dnes za nemocných, trpiacich, opustených a núdznych. Za prenasledovaných, utekajúcich, žijúcich bez domova či umierajúcich. Nech Tvoje deti posilnia skúšky, ktorými ich navštevuješ. A Tí, čo Ťa ešte neprijali, nech zatúžia stať sa Božími deťmi, keď vidia – kiež by videli – akú moc znamená pre nás Tvoje meno. Daj nám, aby sme v Teba oddane verili a v tomto svete Ťa verne reprezentovali. Pomôž nám k tomu, zo svojej milosti. *Amen*